

פרשת תרומה ח"ג כ"ה י - ל. תרומה

טאלון זה הוא המטן טאלון תרומה ח"ג העסק בסעם המיכן בכללו ובמסוקים הראשונים של המרה (כח א - ט) עיין סם. ביאלון זה נעסוק בפריי בני הכלים הארונים.

א. רק למחזמים.
 לפרוה כלי המיכן מקדים אברבנאל: ראוי כפי העיון הסוב לבאר ראיונה אם ירמז ונמשל במיכן וכיליו (לפרטיהם) או אם צוה בו יח' לכבוד הבית בלבד בלי שום כונה אחרת.

ב. דעת הרמב"ם בשאלה זו: מורה גבורה מאסה ג' פסק כזו: (וביחוד סן "ואז ראוי להחיל באיח מענין האלוקים על לא מקורו כל חלקיה")

- ב. הארון. י - ככ'
 רח"י י' ד"ה ועטו ארון; יב' ט"ה פעמותיו; ד"ה וסתי טבעות על צלעו האחת. ראב"ע יב' " פעמותיו (ועיין גם רמב"ן י"ב)
1. מה פירוה המלה לפי רש"י וראב"ע?
 2. על מה עמד הארון
 3. כמה טבעות היו בארון
 4. איך היה אופן נשיאת הארון לפי רש"י? ענה על שאלה זו גם בעזרת ציור.
 5. כיצד מחרץ ראב"ע את הסחירה בין פסוק ס"ו כאן ובין במדבר ה' פסוק ו'?

- יח, רש"י ד"ה כרובית, ראב"ע ד"ה ועיית עד הנה הוא צורות.
1. מה פירוה המלה כרוב ומה טרסה לפי רש"י וראב"ע?
 2. אליבא דמי טעניתה יש להבין את דברי אברבנאל: ואמר עוד אצלי טהיו הכרובים הם כדמות זני ילדים קטנים אשר אין בהם כל סום ולא טעמו טעם חטא, הא' בצורת זכר והב' בצורה נקבה, לרמז וללמד שכל איש ואשה אשר מבני ישראל המה, ראוי שמילצותם יתהיו ויכלו ימיהם על תורת האלוקים ויהגו בה יומם ולילה אם בקריאתה ואם בקיום עשייתיה והיו פניהם איט אל אחיו לרמז שכל איש בארץ ישראל יכונה ראוי טיהיו ראשונה נפשו ומחבתו פרויות למעלה כלומר לעבד את קונוהו יחב' בדברים זבינו למקום וגם כן יהיו פניהם איט אל אחיו כלי באהבת הרעים ובאהבה גמול גמורה במה טבינו לבין חברו.

ד. אברבנאל מקשה: בענין הכרובים יצוה יחברך לעטות על הכפרה, כי הנה יראה שהיה עובד בזה על לא חעטה לך פסל וכל חמונה אשר בזמיה ממעל ואזר בארץ מתחת ואיך צוה אותה לעטות מה יהוזהרו עליו?

מה י" לענות לשאלה זו על פי הקול הדעה?
 (חוכל להעזר בחיובתך גם בדברי הזקנו אלה... ודבריה הרבה כאלה מצינו בחורה, כמו זכתוב כל העושה כה מלאכה יומת והחיר לעטות בה חמיד, מוסף, מילה; ערדח אטח את - ויבוטח לא חלבט העטנו - גדיליה תעיה לך)

ה. כ"ב רש"י ז"ה ואת כל אמו אצוה אותך אל בני ישראל. מה הפליאה הגדולה בדברי רש"י אלה?

השולחן: כ"ג - ל.

ו. אברבנאל מקשה: מה היה הצורך במצוה הזאת לטוב... חלוח על השולחן ההוא, ולבונה כחרכם ויאל יוכל אדם מהם כל הצבוע עד היום הטוב... האם היה זה לצורך גבה, והנה הלחם לא היה נאכל חמה ולא היה יחברך צריך... כי הוא הנוחן לחם לכל בשר... (הרמב"ם מורה נבוכים ג' פסק מ"ה עונה לשאלה זו: "... אבל השולחן והיות עליו הלחם חמיד, לא אדע בו סבה ואיני יודע לאיזה דבר איחס אותו עד היום). מה עונים לשאלה זו רש"י ורמב"ן כ"ד זר זהב סכ"ב.

ז. ל. מה פירוה המלה פנימ? לפי רש"י כ"ט ד"ה ועיית; ד"ה לחם הפנים. לפי ראב"ע ל " ונחת; רשב"ם ל. ד"ה לחם הפנים.